

Arrighini: L'educazione dei sentimenti. Ad uso dei confessori, educatori ecc., 8°, str. 236, Torino-Roma, editore Marietti 1935. L. 12.—

Za odgoj unutrašnjeg čovjeka imaju da služe knjige Arrighinijeve, što ih on slaže pobirući po stručnim djelima. Ova četvrta radi o odgoju čutilnih čuvstava. On je namjenjuje ne samo odgojiteljima, nego i ispovjednicima. Napose ističe, da na odgoj čuvstva treba da svrate pažnju baš Talijani, njegovi zemljaci, kao po prirodi veoma čuvstveni ljudi. Veli, da je netko rekao: za njih više vrijedi osjećati, nego znati ili imati!

Opći dio govori o oćutima, pa o čutilnim čuvstvima, njihovom razvoju promjenama, nastranostima i odgajanju. Posebni dio se omeđuje na neka čuvstvena stanja kod čovjeka: vjersko, estetsko, razumsko, socijalno i moralno. Koliko izvanjavanja A. i bila iznesena jednostavnim stilom, pisana lako i razumljivo, valja primijetiti, da je autor odviše rob tuđih mišljenja. On se prema njima ne opredijeljuje kritički, na mjestima ih donosi tako, da će njegovi ispovjednici, odgajatelji i dr. ostati u teškoj dvoumici nad izvodima evolucionista i monista, koje on slijedi u izlaganju na pr. postanka socijalnog i moralnog osjećanja kod čovjeka.

Istina je, da kod Talijana nema mnogo knjiga ove vrsti. Ali ni s ovom se ne će mnogo pomoći onaj krug, kojemu je namijenjena. Ne pomaže, što A. u uvodu kaže, da je karakter njegove knjige »regorosamente scientifico«. Za stroge je naučenjake odviše diletantska, a za diletante premalo kritična.

A. Ž.

Schneider Friedrich: Katholische Familienerziehung. gr. 8° (XVI u. 342 S.; 1 Taufurkunde.) Freiburg im Breisgau 1935, Herder. 5.40 M. Uvezano u platno 6.60 M.

Autor je ove knjige profesor pedagogije i sâm otac obitelji. Nisu njegovi izvodi samo puka teorija, nego rezultati jednog odgajanja, što ga je on sâm pratio i provodio na svojoj vlastitoj djeci. Pored stručnog karaktera, što ga zahtijeva ovakovo djelo: da polazi s naučnih osnova savremene pedagogije, odlikuje se ono tim, što ne postavlja samo cilj jedne idealne katoličke obitelji, nego pokazuje i puteve, kojima se svaka katolička obitelj mora približavati tome idealu. Na svakom se koraku danas piše i govori, kako nam samo dobre obitelji mogu dati dobre vjernike i dobre državljane. A koliko ipak i dobrih katoličkih obitelji griješi u pogledu potpunog i svestrano katoličkog odgajanja svoje djece!

Najbolje se to vidi u poglavlju XI.: Die religiöse Kindererziehung in der Familie (str. 180—208), gdje autor upire prstom na kriva mišljenja, što ih i katolički roditelji imaju u tom pogledu, misleći, da se za vjerski odgoj njihovog djeteta dosta brinu škola i Crkva! A baš ispravni i rani vjerski odgoj djeteta pod skrbi oca i majke, mnogo će mu radočaranje uštediti u godinama puberteta, mnogo će pridonijeti skladnom i normalnom razvoju moralnog osjećaja i moralne svijesti. Na sve se te momente osvrće autor znalački i stručno, da će mu svatko biti u velike zahvalan, tkogod bude slijedio njegove misli.

Djelo je napisano za inteligentne roditelje i učitelje, a i za zrelu mladež obojega spola. Opsežno je i iscrpivo, jer osim vjerskog odgoja obraduje na str. 209—270 literarni, a na str. 270—292 i muzički odgoj dje-